

КННО

4-2025

Kannen kuva: Patteri
ja Makkara vartsujen
kämppiksellä
pilkkomassa puita.

Veeti "Sentti" Varjo,
lippukunnanjohtaja

KIHO 4 - 2025

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
helsinginmetsankavijat.fi

Päätoimittaja
Veeti Varjo

Toimitussihteeri
Helmi Palonkorpi

Taittaja
Veera Melvasalo

Toimituksen osoite
Helsingin Metsänkävijät RY/Kiho
Koroistentie 4 f, 00280 Helsinki
helmi.palonkorpi@gmail.com

Tilinumero: FI29 1031 3000 7781 21
Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

Painopaikka
Origos Oy
Levikki 398 kpl
ISSN 0356-2464

PÄÄKIRJOITUS

Partion parhaimpiin puoliin kuuluu se, että vartionjohtajaksi ja edelleen johtajaksi kasvettuaan tarjoutuu aitoja mahdollisuuksia vaikuttaa omalla toiminnallaan siihen, mitä partio tarjoaa itselle ja ympärillä oleville ihmisille. Nuoremmilleni olen koittanut sanoa, että partiosta kannattaa tehdä omannäköistä. Pitää kokeilla rohkeasti uusia juttuja, mutta myös tehdä niitä asioita, jotka ovat itselle tärkeitä. Se tekee hyvää motivaatiolle – ja partio auttaakin melko hyvin tyydyttämään itsemääräämisteoriassa määritellyt ihmisen kolme psykologista perustarvetta: autonomia, kykenevyys, yhteenkuuluvuus.

Omaa kiinnostustani suunnistusta, ratasuunnittelua ja kartoitusta kohtaan on ollut helppoa toteuttaa partiossa. Niitä on aina kivaa tehdä. Toivottavasti muutkin ovat siitä hyötynneet, eivätkä ainoastaan kärsineet. Olen myös aina ollut kiinnostunut luonnontuntemuksesta, etenkin luonnonmaantieteellisistä muodostumista sekä kasveista ja linnuista. Näitäkin olen päässyt harrastamaan partiossa. Toivottavasti välähdyksiä innostuksestani on heijastunut myös muihin.

Kolmas minulle tärkeistä harrastuksista, joita olen saanut partiossa toteuttaa, on musiikki. Leiri ei ole leiri ilman iltanuotiota. Iltanuotio ei ole iltanuotio ilman musiikkia. Jokainen parvi-ilta päättyy sisaruspiiriin, jossa lauletaan Tää ystävyys ei raukene. Ja nuotin vieressä on aina tilaa. Partiossa olen saanut syyn ja mahdollisuuden opetella soittamaan ensin ukulelea ja myöhemmin auttavasti kitaraa, cajon-rumpua, paraatirumpua ja huuliharppua. Muistan, kuinka nuorempana hämmästelinkin, kun osa johtajista lauloi Levotonta tuhkimoa ja Mandoliinimiestä ihan oudosti. Sittemmin olen itsekin tykästynyt stemmalauluun. Musiikki yhdistää.

Itsenäisyyspäivän juhlassa Helsingin Metsänkävijäin tuore soittokunta esitti uransa elokuussa päättäneen Katri Helenan kappaleen Katson autiota hiekkarantaa. Ajatus musiikkiesityksen järjestämisestä syntyi Turun Metsänkävijöiden 100-vuotisjuhlissa, jossa heidän täysimittainen puhallinorkesterinsa esiintyi. Kappale valikoitui kesäkuun vaelluksella, ja syksyn mittaan esitystä alettiin harjoitella kerran kuukaudessa. Mukaan kutsuttiin aluksi ne vähintään 7.-luokkalaiset, joiden tiedettiin harrastavan aktiivisesti musiikkia. Mutta nyt soittokunnan tultua kaikkien tietoon, ovat kaikki soittamisesta kiinnostuneet tervetulleita mukaan.

Ihanaa joululaulukautta kaikille! Tavataan seuraavan kerran musiikin merkeissä talviretken iltanuotiolla!

- Sentti, Veeti Varjo

RIDE, RISTO SUOMALAINEN (1.6.1951-15.9.2025)

on mennyt kotiin.

Ride menehtyi ankaran sairauden uuvuttamana ja siunattiin haudan lepoon 18.10. Hietaniemen kappelissa suuren omais-, mänkijä- ja tuttavajoukon läsnäollessa. Siunauksen toimitti mänkijäveli Jussi "Vilkas" Nuorteva.

Ride liittyi pikkuveljensä Laden kanssa partioon ja Helsingin Metsänkävijöiden Näätä-vartioon vuonna 1962. Partiomatka

Pohjoiselta Rautatiekadulta Tilkanmäkeen hoitui 10:n ratikalla. Partioura eteni VJ:n, VJJ:n ja Kämppäisännän postien kautta aktiivikonkariksi, jossa päällimmäisenä Vanhempainneuvosto ja KBP. Ride toimi leirinjohtajana v.1969 Tusina-leirillä ja v.1971 Kutkulla.

Ride palkittiin ansioistaan II lk:n Mannerheim-soljella ja lukuisilla muilla prenikoilla. VJ-aikana, nyt Sopuli-vartiossa, voitti VJ:n Pääsiäiskäräjät.

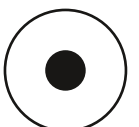
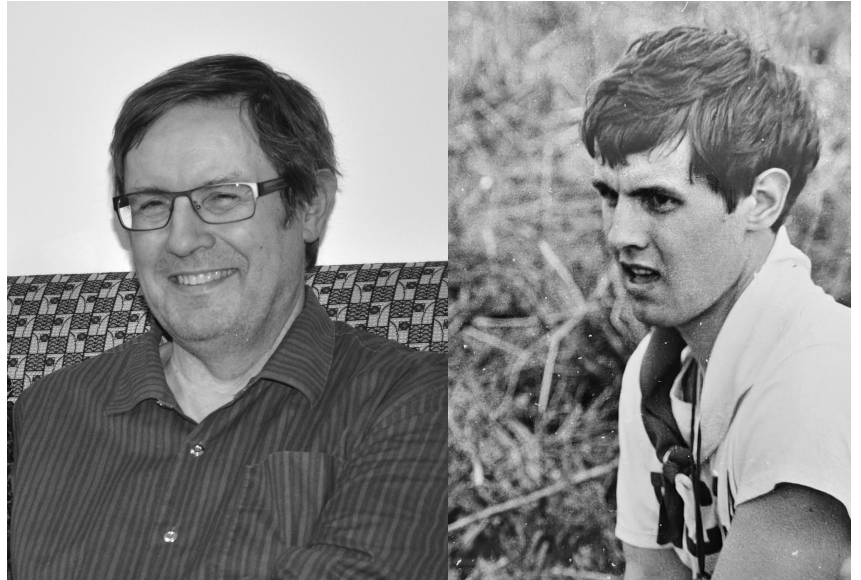
MUISTOTILAISUUDESSA muisteltiin värikkäästi Riden partiouraa ja muuta elämää. OSKU aloitti kertomalla 16-vuotiaana Riden kanssa Brownsea Islandille Englantiin tehdystä leirimatkasta. Tätä seurasi Lillehammerin leiri Norjassa isommalla joukolla. JUDE kertoi Nuortevan Pekan karpäsopeeraatioista, jossa Ride oli v. 1969 johtajana. Syöttien kuljetus julkisissa kulkuneuvoissa ei sujunut aivan ongelmitta. Pekan poika Vilkas täydensi kertomusta isänsä tutkimuksista, jotka ajoituivat vuosiin 1961-1972 ja joihin monikymmenpäinen, lapinhullu mänkijäjoukko pääsi osallistumaan.

Minä JASKA kerroin Riden PT-kisa ja Jukolan Viesti urasta. Nykypolven ensimmäinen Jukola v. 1973 päättyi surkeasti, kun Jaska, Ride ja Jude poimittiin radalta 3:n osuuden jälkeen yliajan takia. Jukolan ura päättyi 2004 HeMe-legendoissa Jämillä. PT-kisoissa Riden KIHOMADOT sai SPJ:n talvikisoissa punaisen sarjan pronssia vuonna 1969 Rajamäellä ja seuraavana vuonna tuli syysmestaruus Tikkakoskella. Osku muisti Tikkakoskelta, että Ride briljeerasi kalan sisäelinten tunnistamisessa. josta saatiinkin suora linkki myöhempään patologin ammattiin.

Opiskelun ja perheen perustamisen jälkeen Riden rooli siirtyi partioperheen johtamiseen ja vanhempainneuvostoon, jonka myyjäisissä hän hoiti ansiokkaasti vanhojen kirjojen osastoa. Ride kiersi ahkerasti Helsingin kirjadivareita, ja teki taannoin arvokkaan löydön, 1. Leirihyttysen v:lta 1919, tärkeä pala lippukunnan historiassa.

MUISTAMME Riden aina aloitteellisena mänkijänä. Viimeisinä vuosina tärkeäksi tuli mökki Saimaan rannalla ja osaviikkotyö Lappeenrannassa, josta myös vaimo Marita oli löytynyt lähes 50 vuotta sitten. Mänkijähenki jatkuu Suomalaisen perheessä Riden ja Maritan jälkikasvussa.

Jaska, Jukka Aaltonen

HELSINGIN METSÄNKÄVIJÄT RY
Koroistentie 4 F
00280 HELSINKI

KOKOUSHUTSU
8.2.2026

VARAINAINEN VUOSIKOKOUS

Aika: Sunnuntaina 8.2.2026, kello 11.00

Paikka: Keskustakirjasto Oodi, Töölönlahdenkatu 4, 00100 Helsinki

Asiat: Yhdistyksen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan
valinta, sekä muut asiat, jotka yhdistyksen sääntöjen 9§
määrää varsinaisen vuosikokouksen käsiteltäväksi.

Partioasu

Tilaisuudessa on kahvitarjoilu

TERVETULOA!

Mörisevä Karhu

ARVOKAS & MIELI

Koulutusta
Työnohjausta
Psyykkistä valmennusta
Psykoterapiaa

***Toivotko lisää psykologista
joustavuutta ja mielen hyvinvointia
tiimillesi tai itsellesi? Laita viestiä!***

kalle.partanen@gmail.com
arvokasmieli.fi

Ahmojen kämppis 3.-5.10.

Kämpikselle lähdettiin Lokkalantien bussipysäkiltä valoisan aikaan ja mukavasti sujuneen bussimatkan jälkeen saavuimme karprintin bussipysäkille, josta kävelimme yöviläntietä pitkin kämpälle. Kaikkien iloksi saavuimme kämpälle vielä valoisan aikaan ja saimme heti maittavia hampurilaisia. Illalla ei oikein ollut ohjelmaa paitsi vartsut kantoivat vettä, ja pelasimme dobblea.

Lauantaiaamuna lipunnostosta menimme aamupalalle syömään puuroa. Aamupalan jälkeen lähdimme saunalle tekemään hyvää työtä. Hyvän työnä oli kantaa pöllejä, kaivaa jotain kariketta saunan takaa ja hakata halkoja. Hyvän työn jälkeen noin puolen päivän aikoihin pelasimme lipunryöstöä, jonka jälkeen menimme lounaalle. Lounaaksi oli tortilloita. Lounaan jälkeen vartsut tiskasivat ja sitten maalasimme paitoja. Paitojen maalaamisen jälkeen vartsut lähetettiin kahden ryhmässä suunnistamaan, ja VJ:t jäivät höpöttämään ja valmistelevaan arvoituksia, jotka vartsut pääsivät ratkomaan suunnistaesta tullessaan. Kaikkien onneksi kukaan vartsuista ei eksynyt. Päivälliseksi oli tofu-Wokkia. Kun oltiin syöty niin tehtiin helmikoruja ja höpöteltiin niitä näitä odottaessa pimeään tuloa. Kun tuli pimeää menimme ulos pelaamaan baskervillen koiraa. Pelin lopussa teimme haravointiharjoituksen, sillä yksi vartsuista oli jäänyt metsään eikä ollut kuullut muiden huutoja. Kadonnut vartsu löytyi lopulta ja pääsimme sisälle lämpimään, jossa söimme iltapalaksi lämpimiä leipiä ja joimme kaakaota.

Aamulla herätys oli varttia aikaisemmin kuin tarkoitus, koska kaikki olivat jo pirteinä hereillä. Lipunnostosta aamupalalle ja aamupalta tiskaamaan. Kun oli tiskattu niin kämppää ruvettiin siivoamaan ja VJ lähti juoksemaan eilisen rastit pois metsästä. Kun oltiin siivottu niin sitten leikittiin erilaisia leikkejä ja tehtiin kuntopiiri. Tämän jälkeen syötiin vihiksiä ja siivottiin vielä kerran. Sitten kävelimme futarin alapäähän jossa meitä odotti yhteiskyydit. Kaikilla oli kuulemma hauskaa ja kivoja muistoja jäi.

Vuoroin pihalla, vuoroin sisällä.

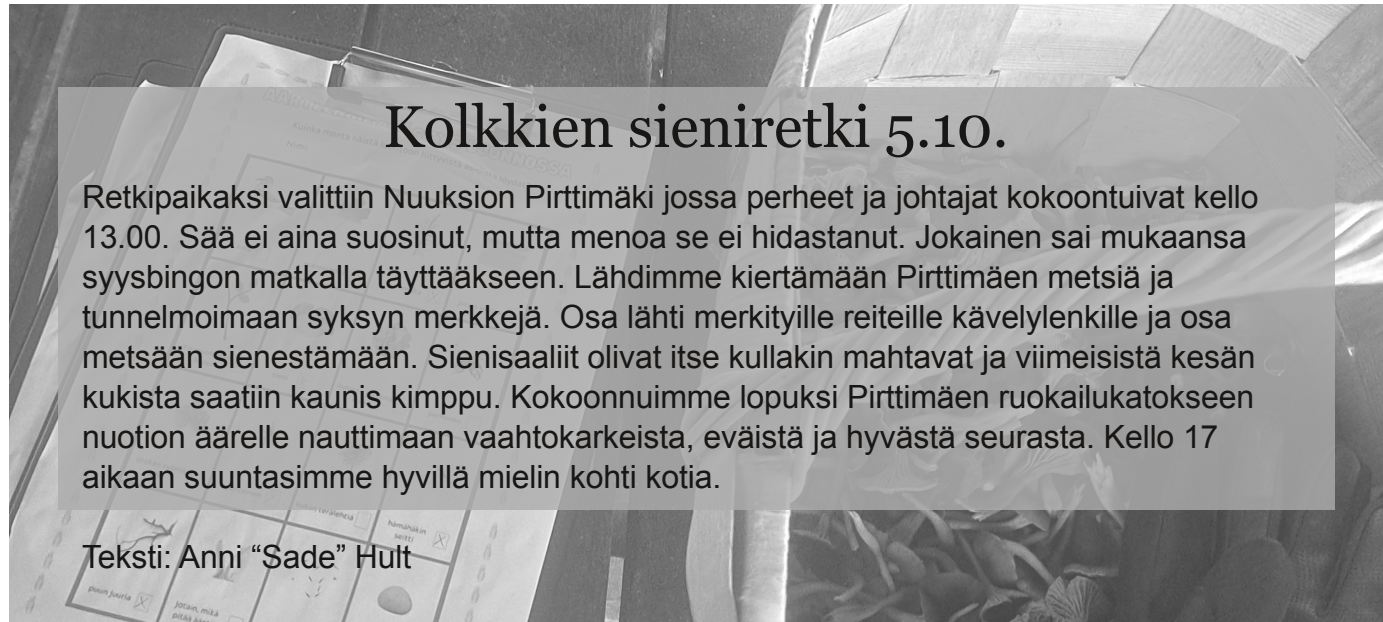
Pihalla nähtiin ties minkäläistä porukkaa.

Jermujen telttis 4.-5.10.

Saavuimme perjantaina Holma-Saarijärvelle pitkältä tuntuneen taivalluksen jälkeen. Heti ensimmäisenä teimme lounasta ja pystytimme teltoja. Päivän aikana oli paljon hauskaa ohjelmaa. Rastiradalla harjoiteltiin ensiapua ja muita tärkeitä taitoja, nuotiolla laitettiin hyviä ruokia ja illalla saatiin korvapuustia. Kun oli pimeää nuotion ääreen saapui muitakin retkeilijöitä ja söpö koira. Jermut leikkivät myös pimeäleikkejä samalla, kun johtajat laittoivat päivälliseksi hampurilaisia.

Lauantaiaamuna herättiin pieneen sateeseen, mutta se ei lannistanut tunnelmaa. Syötiin aamupala ja pakattiin tavarat. Samalla kun muut osallistuivat musavisaan, jäivät Muro ja Lumme tekemään hyvin aikaista lounasta (tai toista aamupalaa). Syömisen ohessa Nappula laittoi toimettomat töihin ja tekemään puita seuraavia retkeilijöitä varten. Syömisen ja puutöiden jälkeen matka kotiin alkoi.

Kolkkien sieniretki 5.10.

Retkipaikaksi valittiin Nuuksion Pirttimäki jossa perheet ja johtajat kokoontuivat kello 13.00. Sää ei aina suosinut, mutta menoa se ei hidastanut. Jokainen sai mukaansa syysbingon matkalla täyttääkseen. Lähdimme kiertämään Pirttimäen metsiä ja tunnelmoimaan syksyn merkkejä. Osa lähti merkityille reiteille kävelylenkille ja osa metsään sienestämään. Sienisaaliit olivat itse kullakin mahtavat ja viimeisistä kesän kukista saatiin kaunis kimppu. Kokoonnuimme lopuksi Pirttimäen ruokailukatokseen nuotion äärelle nauttimaan vaahtokarkeista, eväistä ja hyvästä seurasta. Kello 17 aikaan suuntasimme hyvillä mielin kohti kotia.

Teksti: Anni "Sade" Hult

Sähkösanomakilpailu 9.10.

Eräänä lokakuuisena iltana Kettujen kisavartio (jossa kaikki eivät olleet Kettuja!!!) kokoontui Tillikkaan osallistuakseen Turun Metsänkävijöiden järjestämään sähkösanomakilpailuun. Kilpailussa oli 120 kysymystä, joista mahdollisimman moneen piti ehtiä vastata 120 minuutissa. Kilpailu sujui suht hyvin ChatGPT:n, Partiiwikiin, Citymarketin nettisivujen ja Turun Metsänkävijöiden historiikin voimalla. Kilpailussa saimme kokea hauskoja hetkiä, esimerkiksi kun tekoäly yritti muuttaa tasavallan presidentin mönkiäksi. Opimme myös uusia asioita, kuten että vompakit puolustautuvat hutkimalla takamuksellaan.

Teksti: Pilvi

Syys-SM 11.-12.10.

Myös Jippo-koira pääsi mukaan rastille. // Taneli Kotro

8 sakaraa. Lähtökätevyydessä piti tehdä 8-sakarainen tähti, jossa luki partiomenetelmän osa-alueita. Kätevyys ei mennyt kovin hyvin, sillä palat hajosivat ja loppujen lopuksi loppuivat kesken. Jouduimme improvisoimaan, joten pisteiden määrä jäi lähelle nollaa. / Patteri

7 minuuttia. Niin kauan aikaa oli kirjoittaa päivän mittaan harjoiteltu Mister Hartley -runo ulkomuistista. Rasti jäi mieleen eniten, koska aika ei riittänyt lähellekkään loppua. Runoa kirjoittaessamme tajusimme, ettei runo jäänytkaan aikasemmin mieleen ja takertuminen pieniin yksityiskohtiin ei ollut kannattavaa, koska emme saaneet runoa kahta säkeistöä pidemmälle. / Merenneito

6 astetta. Lämpötila oli aika viileä, kun olimme yösuunnistamassa. Merenneidon kanssa luulimme, että eksyisimme, mutta loppujen lopuksi emme eksyneet! Rasti oli hauska vaikka vähän jännitti. / Pepperoni

5 tuntia. Oli runsaasti aikaa veistää tukinpätkä suorakulmaiseksi hirreksi. Koskaan ennen en ole kisoissa käyttänyt koko kätevyYTEEN varattua aikaa hyödykseni. Nyt ahersimme hirren kanssa koko ajan putkeen, ja aikaa vieläpä oli ruhtinaallisesti. Kun oli toisen vuoro heiluttaa kirvestä, meni 10 sekuntia saada sormet suoristettua... Edes seuraavan päivän rastilla vuoleminen ei onnistunut, koska sormet alkoivat krampata :D Joka tapauksessa kätevyys oli tosi hauska tehdä ja saimme jopa sarjamme parhaimpien joukossa olevat pisteet. Voitti helposti lähdön harvinaisen tylsän ja helpon kätevyYDEN, jonka saimme loppuun 30 minuuttia ennen ajan päättymistä... / Lumme

70 minuuttia. Kauan meillä kesti yösuunnistuksen ensimmäisellä osuudella. Rastit olivat huonosti merkittyjä ja motivaatiotasot alhaalla. Valitettavasti viimeiset rastit jäivät leimaamatta väsymyksen vuoksi, ja kiirehdimme vain mahdollisimman nopeasti maaliin. Onneksi leirissä pääsimme nukkumaan makoisat kolme ja puoli tuntia. / Tähkä

Kilpailu ei ole kilpailu eikä mikään ilman juoksemista. // Taneli Kotro

2 spagettia. Ne piti saada taipumaan merimiessolmuun 40 minuutissa käyttäen vain kahta klapia, peltipurkkia, kattilaa ja vettä. Siinä sitten alettiin väsäämään risukeitintä ja epäilyistä huolimatta saimme kuin saimmekin spagetit solmittua ajan puitteissa ja sarjastamme kolmanneksi parhain pistein! Oli tosi hauska tehtävä, tämmösiä lisää kisoihin! / Lumme

Myös Jeppe nähtiin juoksemassa. // Taneli Kotro

Vartsuilla ei sitten niin kiire ollutkaan. // Oskari Halme

LKM I & II 24.-26.10.

Kokoonnuimme perjantaina Luolalla ja teimme kirjalliset kokeet. Kun kaikki olivat valmiita, lähdimme bussille. Perillä aloitimme ryteikköisen kävelyn kohti Hirvikaltseja. Söimme iltapaa, pystytimme teltan ja teimme tähtikuviot. Ykkösen suorittajat kävivät yösuunnistamassa.

Aamulla heräsimme ja kävelimme kämpälle aamupalalle. Rastiradan aikana ykkösen suorittajat tekivät supersalaisia hommia eli tekivät ruokaa. Lounaan jälkeen teimme lisää rasteja ja sitten syötiin taas. Ruoan jälkeen teimme tuskallisen kätevyyden ja osa meni saunaan. Sitten menimme nukkumaan.

Sunnuntaina Sentti herätti sanomalla "20 minuuttia lipunnostoon, myöhästyjät hylätään". Sitten söimme, tiskasimme, siivosimme, suunnistimme ja pääsimme kotiin.

Teksti: II luokan suorittajat

Retkellä opittiin myös uusia taitoja.

Hiipivä Haamu 2.11.

Vartioikäiset osallistuivat myös Hiippariin ja saivat selvästi hyvää näkyvyyttä kilpailussa.

Hernaripäivä 8.11.

Marraskuussa järjestettiin jälleen HeMen perinteinen hernaripäivä Munkkivuoren ostarilla. Alfa laitettiin tulille jo edellisenä yönä ja hernekeitosta tuli erittäin maukasta. Aamulla laitettiin kannatustuotteet ja muut tavarat esiin ja aloitettiin myynti. Vohvelit ja keitto kävivät hyvin kaupaksi ja myyjäkin löytyi hyvin. Kolmen jälkeen alkoi siivous ja ylimääräisillä vohveleilla herkuttelu :)

Teksti: Pilvi

KADONNEET KAITAFILMIT JA VALOKUVAT

Lippukunta etsii toimintaansa liittyvien vanhojen valokuvien lisäksi kaitafilmejä, jotka ovat jääneet unholaan vuosien varrella. Tavoitteena on pelastaa ja turvata tuo osin katveeseen jäänyt osa lippukunnan historiasta. Kaitafilmiä on päästy jo alkuun, sillä Daedno-kanoottivaellusta koskeva filmi vuodelta 1963 on saatu digitoitua. Tiedossa on tällä hetkellä myös jokunen muu toimenpiteitä odottava filmi.

Onko sinulla kätköissäsi etsimämme HeMeä koskeva kaitafilmi tai vanhoja valokuvia? Entä sisaruksillasi, vanhemmillasi, sukulaisillasi? Kysele ja kaivele nurkkia. Tämä koskee erityisesi konkareita ja heidän kätköjään. Ota yhteys ja laitetaan asiat rullaamaan.

t. Lade
lauri.suomalainen@kotirinne.fi

Daendo-iltama 12.11.

Saapuipa myrskyisenä marraskuun 12. päivän iltana parikymmentä hemeläistä hahmoa Rusan kololle. Jännitystä oli ilmassa sopivasti, koska olihan tarkoitus katsoa digitoitu kaitafilmi vuonna 1963 tehdystä Daedno-kanootivaelluksesta Teno-joella. Vaelluksella olivat Kari 'Deeri' Ahola, Markku 'Rima' Arimo ja Seppo 'Sebastian' Salo, joten ilta oli omistettu heille: kaitafilmi oli Deerin kuvaama, tutkittavana oli Riman päiväkirja riemukkaine valokuvineen ja piirroksineen ja onneksemme Seppo oli paikalla ihan livenä kertomassa retken tapahtumista.

Aluksi Lauri 'Lade' Suomalainen kertoi kaitafilmin löytämisestä perikunnan tavaroista Deerin kuoltua muutama vuosi sitten. Alkuperäinen filmi oli jo kulunut ja vaatinut pätkien yhdistelyä digitoinnin yhteydessä. Yhtä kaikki, lopputulos oli sopivasti edelleen kaitafilmin olinen ja huikea 30 minuutin mittainen väriefilmatisointi. Ääntä siinä ei ollut, mutta Sepon kertomus ennen filmiä ja kommentit katselun aikana veivät meidät mukanaan koskien kuohuihin.

Iso kiitos iltaan osallistuneille ja erityisesti tuolle kolmikolle vaelluksen dokumentoinnista meille perässä tuleville. Iltamme jatkuikin innostuneena keskusteluna hemeläisten tekemistä vaelluksista, ja taidettiin jo tuleviakin suunnitella!

minkki

Rusan kolo toimii hienosti myös leffateatterina.

Rima, Deeri ja Seppo 1963.

Mäyrien kämppis 14.-16.11.

perjantai: Tapasimme suunnitelman mukaisesti pysäkillä klo 17.20 ja kaikki olivat ajoissa, eikä bussi ollut kuin 10 minuuttia myöhässä. Bussin ikkunoista pääsimme katsomaan ensilumen satamista pk-seudulle. Kämpälle kävely sujui reippaasti joululauluja kuunnellen, vaikkakin tiellä enemmän luisteltiin, kuin käveltiin. Kämpällä teimme tulen kaminaan ja söimme hampparit, jonka jälkeen pelasimme korttia ja menimme nukkumaan.

lauantai: Heräsimme klo 9.00 hyvin nukkuneina kauniiseen pakkaspäivään. Lippusalon narut olivat jäässä, mikä olisi voitu ottaa huomioon, sillä lipunnostossa naruja oli erittäin hankala irroittaa lipputangosta. Lippu saatiin kuitenkin ylös lopulta mallikkaasti. Aamupalan jälkeen päätimme siirtää hyvän työn ensiksi, jotta patterilla olisi sen aikaa laittaa päiväsuunnistus valmiiksi. Hyvässä työssä puhdistettiin kämpän ja saunan rännit sekä hakattiin runsaasti halkoja. Seuraavaksi oli ohjelmassa päiväsuunnistus, joka toteutettiin karhulaaksossa viestisuunnistuksen tavoin. Rastit eivät olleet vaikeissa paikoissa, ja vartsut onnistuivatkin löytämään ne hyvin. Jokaiselta rastilta löytyi morsetuksella kirjoitettu kirjain, ja vartsujen tehtävänä oli kääntää ne ja muodostaa aiheeseen liittyvä sana. Vartsut eivät osanneet morsetusta, eivätkä saaneet sanaa jostain syystä edes taulukon avulla sanaa ratkaistua.

Lounaan jälkeen oli rastiradan aika. Ensimmäisenä vuorossa oli karhulaaksossa jousiammuntaa, jonka aikana kaksi ylimääräistä vj:tä kokosivat ramborataa. Seuraavaksi oli luvassa nuotien tekemistä, joka sujui erinomaisesti! Sentti olisi nyt ylpeä, sillä vartsut tekivät valtavan kasan pikkupuita sytytykseen, ja nuotio roihusi huiman korkealle. Myös sammutus sujui mallikkaasti. Ramboradalla hyödynsimme kaatunutta puuta ja liiteriltä löytyviä riukuja. Tulitikkupähkinöiden aikana Nipsu ja Patteri veivät yösuunnistuksen rastit oikeille paikoille. Suunnistukseen vartsut eivät lähteneet innoissaan, mutta eivät myöskään varsinaisesti valittaneet. Suunnistuksesta selvittiin aikataulussa vaikkakin suunnistuksen vartionjohtajien suunnittelema pelottelu epäonnistui. Lopulta lämmin sauna palkitsi reippaat suunnistajat. Illalla syötiin lämppeireitä.

sunnuntai: Heräsimme 8.30, ja aloitimme päivän liputtomalla lipunnostolla. aamupalan jälkeen aloimme siivoukseen samantien. Siivous sujui sulavasti, ja Kurre jopa ihmetteli, kuinka puhtaaksi olimme saaneet kaminan. Saimme siivottua niin nopeasti, että jouduimme odottamaan tunnin kämpällä ennen kuin kyydit saapuivat. Ensi kertaa varten on hyvä muistaa, ettei siivoukseen tarvitse varata ihan niin paljon aikaa.

Nuotio syttyi hyvin ja kämpän telkkarikin lämmitti retkeilijöitä.

Ryöstö-peijaiset 21.-23.11.

Pe: Saavuimme viimein illalla (Olimme jumittaneet ikuisuuden liikennevalojen ollessa rikki) tuttuun paikkaan salaperäisten kanssaretkeilijöidemme jo odottaessa meitä. Teimme ja söimme herkullista ruokaa. Johtajiston ikä kuitenkin alkaa jo näkyä sillä kaikki siirtyivät aikaisin jo sänkyyn, vaikka kukaan ei päässyt nukkumaan vielä pitkään aikaan kahden supisijan takia.

La: Aamulla heräsimme ihanaan ohueen lumihankeen ulkona (Vuoden toiset lumet!!). Pääsimme soitteluun tuntemattomille ja etsimään kissojen hautoja meille järjestetyssä ohjelmassa. Häveliäisyys kuitenkin iski eivätkä puhelut kestäneet näin ollen kovin kauan. Söimme lisää herkullista ruokaa ja pidimme pitkän, mutta tehokkaan JoNe:n. Ilta kului musisoiden ja saunoen.

Su: Ennen kuin päästiin edes illalla nukkumaan, pelasimme kuitenkin vielä tietenkin yhden kierroksen Trivial Pursuitia, jonka retken sen hetkisistä paikallaolijoista vanhin tietäjämme voitti. (Kiinnostuneille kysymyksiin sisältyi kirjoittajan muistikuvien mukaan muun muassa: 1. Missä sijaitsee Temppeliaukion kirkko, 2. Minä vuodenaikana esiintyy eniten kovaa vettä, 3. Missä esiintyy keltabarbeja ja kissamonneja ja 4. Kuinka monta aitaa on enemmän 400 m aitajuoksussa kuin 100 m.) Lopulta pääsimme nukkumaan ja aamulla heräsimme taas ilman lunta. Söimme, pakkasimme, teimme kauniin kortin majapaikkamme omistajille (Kiitos Sade!), lähdimme ja askartelimme suloisia lankalintuja (emme tässä järjestyksessä).

Teksti: Lieska

(Kiinnostuneille kysymysten vastaukset juuri sellaisina kuin ne olivat korteissa: 1. Helsingissä, 2. Talvella (jäätä), 3. Akvaariossa (kaloja) ja 4. 0 (saman verran))

Kettujen kämppis 21.-23.11.

Matka kämpälle onnistui ja kämpän lämmitys oli sujuvaa. Koska ihmisiä oli niin vähän niin päätimme ottaa rinkat kämpän sisälle, josta välillä tuli hieman sotkua, kun kamoja saatettiin levittää eikä heti laittaa takaisin, mutta silti onnistui hyvin. Söimme lämpimät voileivät jotka menivät hyvin kaikille.

Ihmiset heräsivät ennen herätystä lauantaina, koska menimme nukkumaan aikaisin. Lipunnostoa ei pystytty suorittamaan kumpanakaan päivänä, kun tangon narut olivat jäässä. Hyvässä työssä otimme vesipumpun talveksi pois, mutta koska vesi oli jäässä, mutta jää liian ohutta, päätimme Haukan kanssa, että nostamme sen vasta sunnuntaina. Koska työ oli nopeaa niin menimme hakkaamaan halkoja. Sketsit, smurffimerkit ja tietovisa olivat vartsuille hauskat ja kaikki nauttivat niistä. Luonaan ja tiskauksen jälkeen suunnistus ei onnistunut oikein niin pitkälle, kun kuusen jalkaan sattui ja muutkin tulivat siitä jälkeen päin sisälle. LISÄÄ SUUNNISTUSTA KEVÄÄLLÄ JA PALJON!!!! Sovimme Kuusen kanssa, kun hän tuli ennen muita suunnistamasta, että pidämme murhamysteerin jonka kanssa EA, kun sitä toivottiin. Skippasimme tämän takia yhden toisen aktiiviteetin. Ilta sujui hyvin ja kukaan ei halunnut mennä saunaan, joten emme sinne menneet.

Kaikki heräsivät noin hetätyksen aikoihin ja aloitimme heti aamupalalla ja pakkaamisella. Twix ja Kuusi menivät hoitamaan vielä hyvän työn loppuun, vartsut tiskasivat ja Kukka & Pepe tekivät sisällä siivousta ja kämppäkirjaa. Siivous oli erittäin tehokasta, Jeee!! Söimme vihapiirakoita ennen lähtöä ja Tiuhti lähti tuntia aikaisemmin, kun hänellä oli toinen harrastus. Pääsimme turvallisesti lähtemään ja kyydit tuli oikeaan aikaan!!

Tonttujen ensimmäinen vuosi

Tonttuveljesjoukko on kokoontunut tänä vuonna 9 kertaa ja retkeilimme elokuussa Kimparillakin! Kerran kuussa olemme kokoontuneet suunnistamaan, metsäbingoilemaan, askartelemaan ja vierailimme hevostallillakin. Perhepartiokerroilla on ollut iloinen ja vauhdikas meininki, ja se on ollut selvästi kaivattu lisä lippukunnassamme. Ryhmä täyttyi heti ja perheitä on koko ajan jonoksi asti tulossa mukaan.

"Partio on minun mielestäni kivaa, koska siellä on minun kavereita ja siellä ollaan ulkona metsässä. Parasta partiossa on tänä vuonna ollut hevostallilla käyminen ja telttailupuuhat", kertoo Irene, 4 vuotta.

HELSINGIN METSÄNKÄVIJÄIN
PARTIOSÄÄTIÖ

HeMe partiosäätiö 15-vuotta

Lokakuussa 2010 Helsingin Metsänkävijäin Partiosäätiö merkittiin säätiörekisteriin. Tätä 15 vuotta sitten tapahtunutta tapahtumaa juhlistimme juhlaillallisen merkeissä ravintola Laulussa 10.10.2025. Mukana oli kymmenkunta säätiön 69:stä säädekirjan allekirjoittajasta, eli säätiön perustajasta. Lisäksi paikalla oli säätiön tukijoita ja ystäviä sekä nykyisiä lippukunnan johtajia.

Illan aluksi vietimme hiljaisen hetken säätiön yhden perustajista, Risto "Ride" Suomalaisen sekä tukijan Jurgen "Nuppari" Nowak muistoksi.

Ruokailun jälkeen käytiin läpi säätiön historiaa ja esiteltiin vuosien varrella tuettuja projekteja. Säätiö on antanut rahallista tukea yhteensä 13:sta projektille, tuen ollessa yhteensä 16 270 euroa. Suurin yksittäinen avustus on ollut vuonna 2017 myönnetty avustus Kimparin maanhankintaan. Lukumäärällisesti eniten avustuksia on myönnetty erilaisille vaelluksille. Neljää tuen saanutta vaellusta esiteltiin juhlassa sanoin ja kuvin niille osallistuneiden toimesta.

Seuraavana esittelyssä oli Rusan kolo -projekti, joka toteutettiin tiiviissä yhteistyössä lippukunnan kanssa. Kolo on kaupunkitoiminnan keskus ja ilman omaa koloa oli lippukunta aika ajoin ollut hieman tuuliajolla. Oman kolon hankkimisesta puhuttiin myös säätiötä perustettaessa, mutta silloin se ei ollut taloudellisesti mahdollista eikä lippukunnalla ollut sille kiireellistä tarvetta. Kun sitten syksyllä 2022 lippukunnalla ilmeni akuutti tarve uuteen koloon, oltiin säätiössä jo varauduttu asiaan. Keväällä 2023 sopiva tila löytyi ja kun konkarit saatiin joukolla apuun niin säätiö saattoi ostaa tilan nopealla aikataululla. Loppuvuosi kului Kolon remontoitiin ja alkuvuodesta 2024 kolo saatiin käyttöön. Sen jälkeen Rusa on ollut ahkerassa käytössä.

Säätiön juhlaillallisen yhteydessä oli myös ansiomerkin jako, kun Suomen Metsänkävijät luovuttivat Casper Cappe Luotolalle Suomen Metsänkävijöiden Rautainen ansiomitali. Illan lopuksi kuulumme leikkimielisessä kilpailussa johtajistolta vastauksia hauskoihin kysymyksiin. Kaikki hauska loppuu aikanaan niin myös lämminhenkinen illallinen, jonka aikana oli mukava vaihtaa kuulumisia vanhojen ja uusien partioystävien kanssa.

Pitkä **HAAAAAAA!** kaikille säätiön tukijoille ja tekijöille.

LÖYTÖPALKKIO 100 – 10 000 €

Vihjaa asuntoa tai toimitilaa etsivistä vuokralaisista tai ostajista ja ansaitse – tuet samalla partiolippukunta Helsingin Metsänkävijäin Partiosäätiötä ja HeMen partiotoimintaa.

- Maksamme kertyneestä välityspalkkiostamme (alv 0 %) sinulle 10 %:n ja Helsingin Metsänkävijöiden Partiosäätiölle 10 %:n vihjepalkkion, max 10 000 €
- Palkkioita maksetaan toimeksisaatujen kohteiden vuokrauksista, myynneistä tai vuokralaisen tai ostajan nimivihjeestä yhteystietoineen
- Esimerkiksi 3 vuoden vuokrasopimus 2000 m²:n toimitilasta tuottaa tavallisesti sinulle 3 200 euroa ja HeMen Partiosäätiölle 3 200 euroa.
- Etsimme asiakkaita kokoluokissa 100 – 100 000 m² logistiikka-, varasto-, tuotanto-, liike- ja toimisto tiloille sekä myös tontteja että asuntoja myytäviksi tai vuokrattaviksi.

***Vuotekno onnittelee 15-vuotiasta
Helsingin Metsänkävijäin Partiosäätiötä***

VUOTEKNO OY LKV VUOKRAA JA MYY TOIMITILAT

pekka.viukari@vuotekno.fi puhelin 050 553 9389 www.vuotekno.fi

Itsenäisyyspäivän juhlassa ansioituneet

Sudenpääsolki nro 247 **Olavi "Touho Ankka" Tuominen**

Touho Ankka on aktiivinen kolkka, joka osallistuu iloisella ja reippaalla asenteella partiotoimintaan. Hän näyttää esimerkkiä muille toimimalla vastuullisesti, kantamalla vastuunsa ja ottamalla muut ryhmän jäsenet erinomaisesti huomioon.

Sudenpääsolki nro 248 **Ohto "Susi" Kouvonkorpi**

Susi on innokas kolkka, joka on aina valmis oppimaan uusia asioita ja tekemään parhaansa. Susi osallistuu rohkeasti ja ennakkoluulottomasti parvi-illoissa järjestettäviin ohjelmiin. Omalla esimerkillään ja reippaudellaan hän innostaa muitakin mukaan partiotoimintaan.

Sudenpääsolki nro 249 **Alpi "Kojootti" Kiilunen**

Kojootti on osoittanut omalla toiminnallaan erinomaisia yhteistyötaitoja. Kojootti on parven jäsenenä ajattelevainen ja muut huomioonottava. Kojootti on myös nopea oppimaan ja terävä päästään, mikä näkyy viikoittaisina nippelitietoina.

Sudenpääsolki nro 250 **Hilda "Hapsu" Rantonen**

Hapsu tarttuu toimeen oma-aloitteisesti, reippaalla ja partiomaisella otteella. Hapsu on aina valmiina auttamaan tilanteessa kuin tilanteessa. Parvi-iltojen aikana Hapsun positiivinen olemus tarttuu myös muihin.

Sudenpääsolki nro 251 **Lilja "Leopardi" Rantaniemi**

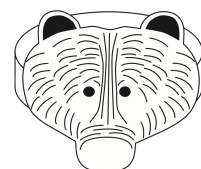
Leopardi on aktiivinen ja reipas kolkka. Leopardi ottaa upeasti huomioon muut ihmiset ja on syksyn aikana osannut ottaa erityisesti uudet arkajalat mukaan parven toimintaan. Aina iloinen ja avulias Leopardi tuo hyvää henkeä Myyränpentujen iltoihin.

Sudenpääsolki nro 252 **Otso "Kalansuomu" Siiki**

Kalansuomu osallistuu aktiivisesti parvensa toimintaan. Hän innostuu helposti uusista asioista ja auttaa esimerkillisellä käytöksellään muitakin kiinnostumaan, oli aihe mikä tahansa. Reippaalla ja vitsikkäällä asenteellaan Kalansuomu piristää parvi-iltojen tunnelmaa.

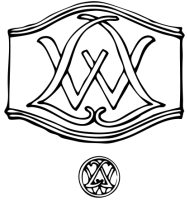
Sudenpääsolki nro 253 **Pilvi "Kärppä" Saario**

Kärppä on positiivinen asenne ilahduttaa partiokavereita viikosta toiseen. Kärppä ottaa vastuuta ja ohjaa muita omalla esimerkillään. Kärppä on aina valmis tarttumaan toimeen, oli kyse sitten suunnistuksesta tai leikkiin ryhtymisestä.

Karhunpääsolki nro 6 **Kaius "Makkara" Paavilainen**

Makkara on osallistunut kiitettävän aktiivisesti oman vartionsa toimintaan ja hän on tuttu kasvo kaikista lippukunnan tapahtumista. Makkara viihtyy myös partiotaitokilpailuissa. Jos kisavartio tarvitsee täydennystä, tästä kaverista on apua, ja tarpeen vaatiessa hän on valmis ottamaan myös johtovastuun.

Louhisuden solki, **Saima "Tähkä" Koivisto**

Tähkä on suunnitelmallinen ja innostava johtaja, joka rakentaa vartion yhteen hiotusti toimivaksi porukaksi. Tähkä kehittää ohjelmaa kunnianhimoisesti ja huolehtii, että tekeminen on monipuolista eikä kukaan pitkästy. Hän jakaa vastuuta fiksusti, tukee avj:n kasvua ja huolehtii kokonaisuuden toimivuudesta.

Louhisuden solki, **Maija "Nipsu" Saarinen**

Nipsu varmistaa, että Mäyrien tekeminen on aina yhteisöllistä ja toiminnallista. Hän vie vartiinsa luontoon säässä kuin säässä ja saa porukan retkille, kisoihin ja tekemään yhdessä. Vaativan urheiluharrastuksen rinnalla Nipsu hoitaa johtamisensa täysillä ja on läsnä silloin kun pitää.

Rautainen karhunkäpälä numero 151 **Inari "Lieska" Linnavalli**

Lieskaan voi luottaa monissa asioissa. Hän ottaa koppia tekemättömistä hommista ja ottaa vastuulleen myös epäkiitollisia tehtäviä. Lieska on tänä vuonna osallistunut aktiivisesti koko lippukunnan tapahtumiin ja osoittanut erinomaista jermujohtajuutta. Toiminta luonnossa on Lieskalle luontaista, ja hän on osallistunut aktiivisesti niin retkille kuin partiotaitokilpailuihin. Hän toteuttaa partio-ohjelmaa esimerkillisesti, ymmärtää tekemällä oppimisen merkityksen ja osaa myös kysyä apua tarvittaessa.

Rautainen karhunkäpälä numero 152 **Miika "Mato" Teittinen**

Mato on rauhallinen, ahkera ja kulkee pilke silmäkulmassaan, eikä harmistu helposti. Mato toimi Helsingissä vielä asuessaan vartionjohtajana. Johtajiin siirtyessään Mato on kuitenkin löytänyt vielä vahvemmin oman paikkansa korvaamattomana osana lippukunnan toimintaa. Vaikka juuri johtajiin siirtyessä tuli muutto toiselle paikkakunnalle, ei ole montaa retkeä tai leiriä, jossa Mato ei olisi ollut mukana. Viime vuosina Mato on ottanut erityistä roolia Kimparin kämpän puuston hoidossa. Jos kämpältä löytyy kaatunut puu, on Mato sen pian laittanut moottorisahalla palasiksi.

Pronssinen karhunkäpälä numero 118 **Onni "Pommi" Palonkorpi**

Pommi on toiminut Ahmat-vartion luotsina ja tarjonnut vartiolle sen tarvitseman tuen ja kannustuksen. Vartion luotsaaminen ei aina ole ollut kaikkein helpointa, mutta ystävällisellä ja periksiantamattomalla asenteellaan Pommi on osoittanut, ettei mikään ole mahdotonta. Pommi on aina valmis auttamaan ja kuuntelemaan uusia ehdotuksia, mutta hän osaa tuoda myös omat ajatuksensa esille. Pommi on hyvä esimerkki luotettavasta ja vakaasta johtajasta, juuri sellaisesta luotsista, jonka vartio tarvitsee.

Pääkaupunkiseudun Partiolaisten Pronssinen Ansiomitali, **Edith "Edi" Ylönen**

Edi toimi aktiivisena partiojohtajana jo Pirkkalan Pirkkoissa ryhmäjohtajana sekä hallituksen jäsenenä ja sihteerinä. Kun Edi liittyi aikuisiällä mukaan Helsingin Metsänkävijöiden toimintaan, hän hyppäsi heti jermujohtajan pestiin. Siitä asti Edi on toiminut tärkeänä osana lippukunnan viikkotoimintaa ryhmien ja parvien johtajana. Edi toimi myös Kihon toimitussihteerinä ansiokkaasti kahden vuoden ajan. Viimeiset neljä vuotta Edi toimi kolkkaparven johtajana. Kolkkaparvet ovat olleet suuria ja vaatineet aktiivista johtajan otetta. Edi on johtanut kolmen vuoden aikana useita retkiä ja ollut muutoinkin aktiivisesti veljesjoukon tapahtumissa ja retkillä mukana. Edi on johtajana kokenut ja suhtautuu toimintaan sen tarvitsemalla rennolla otteella. Iso ryhmä täynnä nuoria kolkkia voi haastaa, mutta Edille on tärkeää se, että kaikki mahtuvat mukaan.

Pääkaupunkiseudun Partiolaisten Pronssinen Ansiomitali, **Ella “Susu” Määttä**
Susu on aktiivinen partiojohtaja, joka ehtii toimia kahdessa eri lippukunnassa ja SP:n sekä PÄPa:n tapahtumissa. Susu kehittää toimintaa kaikkialla, missä hän vaikuttaa. Helsingin Metsänkävijöissä hän on toiminut vuodesta 2023 toiminnanjohtajana, ja vastannut lippukunnan johtajiston kokouksien suunnittelusta ja toteutuksesta. Susu on nostanut kokouksien osallistujamäärää panostamalla eväisiin ja lanseeramalla JoNepassin. Susu on myös toiminut ansiokkaasti Finnjamboree Kajolla rakennuttajakymppinä ja partiotaitojen SM-kisojen kisakeskuksessa. Susu on vastuullinen tekijä, joka tekee sen, mitä lupaa ja yleensä on myös askeleen edellä muita ennakoiden tehtäviä asioita.

Hopeinen karhunkäpälä numero 42, **Veeti “Sentti” Varjo**

Sentissä henkilöityy erinomaisesti partioihanne: tuntee vastuunsa ja tarttua toimeen. Lippukunnassa on tuskin sellaista tapahtumaa tai toimintaa, jossa Sentti ei olisi jollain tavalla mukana. Sentti on jo pitkään käytännössä vastannut lippukunnan suunnistustoiminnasta. Hän on päivittänyt lippukunnan kämpän maastokartat ja luonut sinne useita valmiita suunnistusratoja, jotta retkenjohtajien olisi helpompaa järjestää eri ikäluokille sopivaa suunnistusohjelmaa. Sentti myös vastasi Rusan remontin suunnittelusta ja toteutuksesta. Nyt Sentti toimii lippukunnanjohtajana. Huolellinen ja aktiivinen Sentti suunnittelee kaiken järjestämänsä ohjelman viimeisen päälle ja etenkin hänen luonnontuntemukseen ja erätaitoihin keskittyvät toiminnalliset koulutuksensa inspiroivat muita hemeläisiä.

Jos Sentti näkee jossain ongelman, hän korjaa sen vähin äänin, usein kenenkään edes huomaamatta koko asiaa. Hän on harvoin toimeettomana, vaan kehittää lippukunnan toimintaa jatkuvasti. Sentin partio toimintaa leimaa myös äärimmäinen laadukkuus sekä pyrkimys jatkuvaan kehittämiseen. Jokainen tehtävä, johon hän lippukunnassa tarttuu, tuottaa tuloksia, sillä Sentti antaa kullekin tehtävälleen aina kaikkensa. Sentti on kasvanut lippukunnanjohtajuuteen ja toimii tärkeänä arvojohtajana näyttäen esimerkkiä muille. Hän osaa kannustaa muita yrittämään parhaansa ja kehuu kaikkia vilpittömästi. Kaiken lippukunnalle antamansa ajan lisäksi, Sentti osallistuu kaikkiin mahdollisiin pt-kisoihin, joihin vain pääsee.

Suomen metsänkävijöiden rautainen ansiomitali numero 9,

Heini “Nami” Muukkonen

Nami on ollut HeMessä toiminnan ytimessä kymmenen vuoden ajan ja kantanut erilaisia vastuutehtäviä lyhyemmistä ja pidemmistä projekteista sekä ylläpitänyt ja kehittänyt lippukunnan toimintaa pidemmällä aikajänteellä. Hän on johtanut toiminnan eri osa-alueita laajalla skaalalla: ensin jermuveljesjoukonjohtajana, sitten toiminnanjohtajana, jonka jälkeen vielä vaeltajaveljesjoukonjohtajana ja kolkkaaveljesjoukonjohtajana. Koko partiojohtaja-aikansa Namilla on ollut myös aktiivinen viikoittainen ryhmänjohtajapesti joko jermujen tai kolkkien kanssa. Nami on kolkkaajohtajana kärsivällinen, huolehtivainen ja turvallinen aikuinen. Namin suunnittelemisissa ohjelmissa voi luottaa siihen, että ohjelma on mietitty ikätasoisesti ja se noudattaa lippukunnan kolkkaohjelmaa. Namille onkin tärkeää, että kolkille opetetaan partiotaitoja nousujohteisesti heti partiotaipaleen alusta alkaen.

Metsänkävijyys on tärkeää Namille ja hän haluaakin edistää metsänkävijöiden yhteistyötä. Suomen Metsänkävijöiden hallituksessa hän vastasi ensimmäiset kaksi vuotta lippukuntien kontaktoinnista ja viimeiset puolitoista vuotta hänen vastuullaan

on ollut SuMen tiedotus. Menneet kaksi vuotta Namilla on kulunut SuMen leirin, Karhumatkan, leirinjohtajana. Namilla oli koko projektin ajan selkeä tavoite mielessä, mutta hän oli valmis kuuntelemaan muiden mielipiteitä ja luotti tekijöihinsä antaen heille tarvittavan tuen ja luottamuksen.

Pääkaupunkiseudun Partiolaisten Hopeinen Ansiomitali,
Helmi "Kurre" Palonkorpi

Kurrella on vankka perusta erilaisista hallituspesteistä niin hallituksen jäsenenä, jermuveljesjoukonjohtajana kuin lippukunnanjohtajana. Kurren partiopolku on edennyt ihailtavan nousujohteisesti ja itseään kehittäen. Kurre on toiminut viime vuodet lippukunnassa viikkotoiminnassa jermu- ja kolkkaryhmien johtajana. Lisäksi Kurre on toiminut lippukuntalehden Kihon toimitussihteerinä jo parin vuoden ajan. Toimitussihteerinä Kurre on pyrkinyt saamaan aiempaa enemmän kaikkien lippukuntalaisten ääntä esiin Kihon sivuilla ja tässä myös hienosti onnistunut.

Ryhmänjohtajana Kurre suunnittelee ja toteuttaa partio-ohjelmaa tavoitteellisesti ja ikätasoisesti. Kurren johtamassa toiminnassa korostuu partiotaidot ja luonnossa liikkuminen, joita Kurre välittää eteenpäin pienille partiolaisille. Kurre on johtajana empaattinen ja osaa huomioida hyvin erilaisten lasten tarpeita niin, että kaikilla on mukava olla mukana ja kaikille mahdollistetaan onnistumisen kokemuksia. Kurre johtaa innostuksella ja omalla esimerkillään. Kurre on myös turvallinen johtaja, jonka puoleen uskaltaa kääntyä vaikeissakin tilanteissa. Johtajanaparina Kurre on vastuuntuntoinen ja luotettava. Hän hoitaa omat velvollisuutensa varmuudella ja on valmiina auttamaan ja tukemaan myös muita johtajia pesteissään.

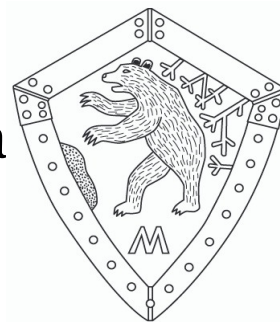

Suomen Partiolaisten Hopeinen Ansiomitali, **Tiina "Tinde" Varhee**

Tinde on sitoutunut partiojohtaja, joka toimii niin lippukunta-, piiri kuin keskusjärjestötasollakin. Tinde on toiminut jo vuodesta 2011 nousujohteisesti ja laajasti johtotehtävissä eri lippukunnissa. Hän on ollut aktiivinen myöskin Länsi-Helsingin alueella ja onkin henkilö, jonka lähes kaikki alueen lippukuntatoimijat tuntevat. Tinde liittyi HeMeen vuonna 2018 ja on siitä asti toiminut lippukunnassa kolkkajohtajana. Tinde johti Myyränpentuja seitsemän vuoden ajan ja kehitti tänä aikana paitsi omaan laumaansa turvallisuutta luovia rutiineja ja lasten keskittymistä tukevia toimintatapoja, myös koko lippukunnan sudenpentutoimintaa. Koronapandemian aikana Tinde oli etujoukoissa varmistamassa, että viikkotoiminta ei lakkaisi. Tinden ansiosta HeMeen on myös perustettu perhepartio toimintaa ja perhepartiorryhmä Tontut onkin kerännyt valtavan suosion.

Erityisen ansioitunut Tinde on ollut piirissä sekä keskusjärjestössä toimiessaan. Finnjamboree Roihulla hän vastasi sometiimin johtamisesta vaativissa olosuhteissa ja hoiti myös leirin kriisiviestinnän. PääPan piirileiri Kliffalla Tinde johti viestinnän ja markkinoinnin kokonaisuutta uudistaen digiviestinnän toimintatapoja ja vahvistaen nuorten tavoittamista. Johtajatulilla hän vastasi laajoista ohjelmakokonaisuuksista ja puhujayhteistyöstä. Lisäksi Tindeon tuonut osaamistaan partiotaitokisoihin, Kimaran viestinnän ja johtamisen tukemiseen sekä Chillin ja Johtajatulien 2025 kehittämiseen. Hänen johdonmukainen, vastuunkantoon nojaava työskentelynsä on hyödyttänyt koko partioliikettä ja tehnyt hänestä yhden prosentuaalisesti merkittävimmistä tekijöistä piirissä ja keskusjärjestössä.

100 vuotta omia polkuja

Itsenäisyyspäivänä moni HeMe:läinen antoi partiolupauksen. Partiolupaus on yksi vanhimmista partioperinteistä. Perinteiden, kuten esimerkiksi lupauksen, merkityksestä partiossa kirjoitti Harmaa Kettu (Erkki Varanko) sata vuotta sitten Partiolehdessä 11/1925 mm seuraavaa:

"Kukaan ei voi kieltää sitä merkitystä, mikä on kaikenlaisilla perintönä kulkevilla tavoilla jonkin yhdistyksen tai seuran piirissä. Vanhat traditiot antavat aina arvokkaan ja erikoisen leiman seuran toiminnalle, ne ovat omiaan myöskin yhdistämään sen jäseniä toisiinsa.... "

Muista sata vuotta sitten käytössä olleista partiotavoista Harmaa Kettu mainitsee tervehtimistavat, lippumenot, vartiokokousten menot, laulut ja huudot. Lopuksi hän kiteyttää hyvin osuvasti:

"Pääasia on nyt se, että syytä on pitää partiotavat ja menot kaikessa kunniassaan, vakiinnuttaa niitä ja kehittää uusia, mikäli niistä on puutetta. Kuten jo mainitsin kiinnostavat ne poikia ja sitovat veljesjoukon jäseniä toisiinsa antamalla niin sanoakseni henkeä veljesjoukon toiminnalle."

Samassa lehdessä, 11/1925, on Iso-Hukan kirjoitus Suomen Metsänkävijäin Liittosta.

"Monien kyselyjen johdosta olisi kenties hyvä muutamien sanoin selostaa tuon useimmille maamme partiolaisille ainakin nimeltään tutun "Mänkijäin" liiton toimintamuotoja. Liiton virallinen nimi on, kuten otsakkeesta näkyy, Suomen Metsänkävijäin Liitto (S.M.L.) ja sen tarkoituksena on olla niiden partiopoikajärljestöjen yhdyssiteenä ja jotka toiminnassaan haluavat omaksua Metsänkävijäin partiotapoja ja keskuuteensa kehittää heidän partiomieltänsä. Metsänkävijäin partiohengen olennaisin piirre on suomalainen kansallinen partiomieli. Sen hengessä Metsänkävijät toivovat voivansa suorittaa partiotyöntänsä sopusoinnussa kansainvälisen partioliikkeen periaatteiden kanssa.

S.M.L:ksi yhtyneet järjestöt – niitä on kolme – ovat yhtä itsenäisiä ja toisistaan riippumattomia kuin konsanain ennen Liittoon yhtymistäänkin, mutta S.M.L:n jäsenenä ne

muodostavat keskenänsä n.s. veljesjoukkoja. Jos tämän periaatteen selventämiseksi kuvittelisimme, että vielä jokin partiojärjestö nimeltä "Korpilahden Kotkat" tahtois nimeänsä muuttamatta yhtyä tähän Liittoon, niin syntyisi siitä Metsänkävijäin neljäs vejjesjoukko "Korpilahden Kotkat". (Nykyisin tosin kaikkien S.M.L:n veljesjoukkojen järjestönimenäkin on "Metsänkävijät", nim. Helsingin, Oulun ja Viipurin, mikä yhdenmukaisuus tavallaan on ilahduttavana todisteena niiden keskinäisestä yhteishengestä.)

S.M.L:n veljesijoukot valitsevat vuosittain Liiton johtajan, jonka tehtävänä on valvoa ja ohjata veljesjoukkujen toimintaa Liiton hengen mukaisesti sillä vallalla, jonka kukin veljesjoukko erikseen hänelle suo, sekä vahvistaa Liiton päätökset. Liiton ohjaksissa on sitäpaitsi n.s. johtajisto, jonka muodostavat kunkin veljesjoukon johtajat tai heidän valtuuttamansa henkilöt. Tästä johtajistosta, joka harjoittaa korkeinta päätösvaltaa varsinkin kaikenlaisissa juoksevilla asioissa, on riippuvainen myös Liiton johtaja.

Säännöissä määrätään myöskin, että S.M.L:oon pyrkivien uusien järjestöjen liittymiseen tarvitaan kaikkien veljesjoukkojen suostumus ja että S.M.L:n sääntöjen muuttumiseen vaaditaan, että kaksi kolmasosaa veljesjoukosta muutoksen hyväksyy. Mitään vakituksia maksuja ei liitossa ole ja tilapäisistä päättää johtajisto.

Koska kaikki S.M.L:n nykyiset veljesjoukot ovat jäseninä myös Suomen Partioliitossa, tahtovat Metsänkävijätkin yhteisvoimin ponnistella tämän Liittonsa hyväksi, jonka tukeminen ja kaikinpuolinen edistäminen siis on S.M.L:nkin keskeisimpänä pyrkimyksenä.

Iso Hukka"

*Ilmari Vainio, Metsänkävijäin liiton pomo,
maalari (ei lankku- vaan taide-),
tullikameeri y. m. »Partioliike suomalaiseksi!«*

Puiden välistä

- > Roomeoo tuu pelastaa Julia puusta
 - > Kukka rikkoo fysiikan lakeja
 - > "Mä en tykkää kun ihmiset kärsii" "Mä tykkään, kun Kukka kärsii"
 - > Ei enää ikinä leikitään basilikakoiraa
 - > Kukka ja ensiapulaukku, en ylläty
 - > Löytyykö Sentin sekatavarakaupasta
- lentokonesuohkuturbiinimoottorinapumekaanikkoaliupseerioppilasta?
- > Puuroon voi laittaa vaikka puolukkahilloa ja salaattijuusto uppoaa minne vaan.
 - > jermujen telttaretki: heitettiin lautasia järveen ja kuunneltiin seksuaali lauluja.
- miinuspisteitä!!!!. seppo ompi pi seksuaali!
- > Tuhmaahma ja tuffmäyrä
 - > Mä kohta lopetan tän mun harrastuksen partio ei ole harrastus partio on elämäntapa
 - > Mun vasen partionimi on äkhäT
 - > Mitä ketut on?
 - > Palakaa ääliöt
 - > Onks mul jotain päässä??
 - > Kaks kaljuu pikkulasta
 - > Päästän koiran irti
 - > Shottilasi on 10L
 - > Didi didn't smoking
 - > Agentti + Legenda = Agenda
 - > Pieni vihreä mies
 - > Ruotsalaisii ei saa sanoo sweduiks
 - > Ketään ei saa syrjii, muuten sentti tulee
 - > Se vartsu, jonka kanssa oon käynyt frisbeegolffaamassa! - Kukka?
 - > Onks toi partiolainen?? Mut se on niin vanha... Ehkä se on niit alkuperäsii!
 - > Miten menee? hyvin miinus vongoiva, haa haa
 - > mä lopetan kohta tän mun harrastuksen, partoi ei oo harrastus partio on elämäntapa, no sit mä lopetan mun elämäntavan

Nimi, partionimi?

Nappula: Oona Nappula Hyppönen

Pesti Hemessä?

Nappula: Jemuveljesjoukonjohtaja

Mistä keksit partionimesi?

Nappula: Pikku peikko käveli yks yö mun huoneeseen ja herätti sanoen "hei nappula nyt on kiire" ihmettelin ja vastasin "ei mun nimi oo Nappula".

Peikko oli että "mitääää etkö muka oo.... sori mulla kai sit väärä tyyppi". Menin takas nukkuu ja aamulla ajattelin, että "ei se Nappula kyl huono nimi ois".

Jos kestittäisit linnanjuhlat, mitä ruokia tarjoaisit siellä?

Nappula: Manalanmannaa

Mitä et ainakaan haluaisi joululahjaksi?

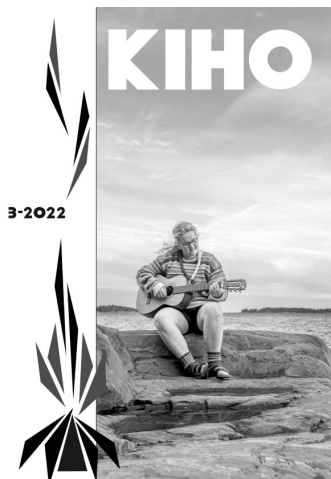
Nappula: Jonkun joulukalenteria, josta kaikki luukut on jo avattu.

Kerro joku nippelitieto.

Nappula: Pitkien sanojen pelkoa kutsutaan hippopotomonstrosesquippedaliophobiaksi.

MAINOSTA KIHOSSA!

Nyt sinulla on tilaisuus mainostaa lehdessä, jonka levikki on keskimäärin 420 kpl ja jonka lukijakunta on kaikenikäistä.

Tuet samalla nuorisotoimintaa.

Ota yhteyttä ja sovi ilmoituksestasi!

Ilmoitushinnat v. 2024

1 sivu 200 euroa

1/2 sivua 150 euroa

1/4 sivua 100 euroa

Tarjoukset ja lisätiedot toimitussihteeri

Helmi "Kurre" Palonkorpi

helmi.palonkorpi@gmail.com

Helsingin Metsänkävijät ry
Koroistentie 4 f
00280 HELSINKI

Muuttuvatko tietosi?

Kirjoita alla olevaan lomakeeseen uudet osoitetietosi, leikkaa lomake irti ja lähetä se postilla. Voit myös tuoda kortin suoraan Tillikkaan tai laittaa muuttuneet tiedot jäsenrekisterinhoitajalle osoitteeseen vuokko.v.saarinen@gmail.com

Me kiitämme!

Osoitteenmuutos

Nimi:

Haluan jatkossa Kiho lehden seuraavaan osoitteeseen:

Kihon/lippukunnanrekisterin tiedoksi:

Esim. samaan osoitteeseen useampia Kihoja.

LIIMAA
POSTIMERKKI
TÄHÄN

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
Koroistentie 4 f
00280 Helsinki